

عنوان مقاله:

درون مایه های پرتکرار در فیلم های پرمخاطب دهه شصت ایران

محل انتشار:

نخستین همایش ملی هنرهای نمایشی و دیجیتال (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

حسین یزدان شناس - دانشجوی دکتری پژوهش هنر، دانشگاه هنر

سیدمحسن هاشمی - دانشیار دانشکده سینماتئاتر دانشگاه هنر و استاد راهنمای رساله

خلاصه مقاله:

فیلم های عامه پسند در گذشته ای نه چندان دور در مطالعات آکادمیک جدی گرفته نمی شدند؛ در حالی که امروزه و در پی رشد مطالعات فرهنگی، به منبعی مهم برای مطالعه جامعه تبدیل شده اند. درون مایه ساحت معنایی اثر است که به واسطه عناصر صوری آن، در اثربخش و منتشر شده است. با استفاده از مفهوم درون مایه می توانیم، با اصطلاحاتی بسیار کلی، بگوییم آن روایت درباره چیست. درون مایه را می توان چیزی تلقی کرد که میان خواننده و متن، یا میان خواننده و مولف ضمنی مبادله می شود. فیلم های عامه پسند در گذشته ای نه چندان دور در مطالعات آکادمیک جدی گرفته نمی شدند؛ در حالی که امروزه و در پی رشد مطالعات فرهنگی، به منبعی مهم برای مطالعه جامعه تبدیل شده اند. از نظر استوارت هال، از طریق زبان است که ما از نشانه ها، نمادهای تصویری، متنی و صوتی استفاده می کنیم و بازنمایی، فرآیندی است که طی آن، معنا تولید و میان اعضای یک فرهنگ مبادله می شود. نظریات برساخت گرایانه بازنمایی، این بحث را مطرح می کنند که رسانه ها واقعیت را بازتاب نمی دهند، بلکه آن را به رمز درمی آورند. تحلیل گفتمان یکی از رویکردهای موجود به برساختگرایی اجتماعی مبتنی بر این نگاه است که عوامل برون زبانی در تعیین معنای آنچه بیان شده، نقش بسیار موثر دارند. در این پژوهش با انتخاب پنج فیلم پرمخاطب دهه شصت و تحلیل آنها براساس روشی شامل تحلیل شخصیت پردازی و پیرنگ آنها برپایه نظریه گفتمان لاکلاو و موف سعی کرده ایم درون مایه های پرتکرار در این فیلم ها را مشخص کنیم.

کلمات کلیدی:

سینمای ایران، فیلم عامه پسند، درون مایه های پرتکرار، تحلیل گفتمان لاکلاو و موف، دهه شصت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1011798>

